

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

09 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Felciuc Dmitri xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.02.2019 – 30.12.2019;

Instanța de apel: 19.03.2020 – 14.12.2020;

Instanța de recurs: 01.03.2021 – 09.11.2021.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 decembrie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Felciuc Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

S-a dispus încasarea de la Felciuc Dmitri a cheltuielilor judiciare în mărime de 128 lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanța a constatat că, la data de 21.06.2018, în jurul orei 20:00, Felciuc Dmitri aflându-se la una din mesele de pe teritoriul bazinei „AQUALAND- S”, amplasat în satul Roșu, raionul Cahul, care prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, unde în acel moment se aflau mai

multe persoane, inclusiv copii și femei, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, fiind în stare de ebrietate, având în aerul expirat o concentrație a vaporilor de alcool de 0,58 mg/l, a insultat cu cuvinte indecente mai multe persoane de la masă vecină. Atunci, una din persoanele care se odihneau la terasa bazinului, Spînu Alexandru, i-a cerut lui Felciuc Dmitri să înceteze acțiunile huliganice și să se liniștească, deoarece v-a apela la administrația localului, însă Felciuc Dmitri nu a reacționat și nu s-a liniștit, continuând să se exprime cu cuvinte indecente. Spînu Alexandru s-a apropiat de Felciuc Dmitri și i-a cerut să părăsească teritoriul bazinului, însă ultimul a refuzat să plece, a început să strige cu voce ridicată, Spînu Alexandru din nou i-a cerut să iasă de pe teritoriul bazinului ca să nu tulbure ordinea și să nu sperie persoanele care se odihnesc. La cererea repetată a lui Spînu Alexandru, agresorul Felciuc Dmitri a ieșit de pe teritoriu bazinului „AQUALAND-S”, amplasat în satul Roșu, raionul Cahul, a scos un cuțit pe care l-a îndreptat în direcția lui Spînu Alexandru, însă ultimul intenționând să-l dezarmeze pe agresor, l-a lovit în față pe Felciuc Dmitri, acesta a căzut jos și tot atunci Spînu Alexandru i-a smuls cuțitul din mână și l-a aruncat mai departe de agresor și le-a cerut angajaților bazinului „AQUALAND-S”, să cheme poliția.

Acțiunile inculpatului Felciuc Dmitri au fost încadrate în baza art.287 alin.(3) Cod penal, conform indicilor calificativi - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1), dacă au fost săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Felciuc Dmitri să-i fie numită o pedeapsă mai aspră.

În motivarea apelului declarat acuzatorul de stat a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde gravității faptei săvârșite și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului or deși inculpatul a recunoscut pe deplin vina incriminată, acesta totuși nu a conștientizat până la capăt urmările prejudiciabile ale faptei comise.

Astfel, acuzatorul a considerat că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2020, a

fost respins apelul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Felciuc Dmitri de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (3) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că instanța de fond a aplicat inculpatului Felciuc Dmitri, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar potrivit prevederilor art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea pedepsei închisorii, pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de fond corect a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art.90 Cod penal, învederând lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea ultimului, căința sinceră, anterior a fost judecat, antecedentele penale fiind stinse, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, astfel, instanța de judecată, a considerat că, în privința inculpatului Felciuc Dmitri, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a considerat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comise, urmările produse, personalitatea inculpatului, or, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul declară recurs ordinar, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea solicitării sale, recurentul invocă că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, considerând că, instanțele de fond

greșit și-au motivat soluțiile de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept.

Totodată, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, inculpatul Felciuc Dmitri a comis infracțiunea cu folosirea unui obiect folosit în calitate de armă - un cuțit, arma fiind folosită de către Felciuc Dmitri într-un loc public, pe teritoriul bazinului „AQUALAND-S”, amplasat în salul Roșu, raionul Cahul, unde în acel moment se aflau mai multe persoane, inclusiv copii și femei.

Mai mult ca atât, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, fiind în stare de ebrietate, având în aerul expirat o concentrație a vaporilor de alcool de 0,58 mg/1, a insultat cu cuvinte indecente mai multe persoane.

Nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, contra ordinii publice și prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani; de personalitatea inculpatului la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d.-34-36), potrivit revendicării inculpatul, anterior a fost judecat, antecedentul penal stins (f.d.32), potrivit caracteristicii, Felciuc Dmitri, la locul de trai se caracterizează satisfăcător; comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, și anume că, chiar dacă inculpatul a recunoscut faptele imputate și se căiește sincer, circumstanțele date nu demonstrează că, inculpatul într-adevăr a conștientizat gravitatea infracțiunilor săvârșite și s-a pornit pe calea corijării.

În contextul celor expuse, recurentul consideră că, concluziile instanței de fond și celei de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit reține că, în susținerea recursului, procurorul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa.

Partea acuzării este de acord cu starea de fapt reținută de către instanțele de

judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, însă dezacordul cu decizia instanței de apel se focusează pe motivarea insuficientă a individualizării pedepsei penale, considerând că instanțele de fond nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă, fără o argumentare justificată.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

Tot aici se menționează că examinând apelul declarat de către procuror, instanța de apel a respins ca nefondate criticele apelantului, și având în vedere că motive similare sunt invocate și în recursul ordinar, Colegiul penal lărgit consideră că soluția instanțelor de fond privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarative, or astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de recurs reține că, în prezenta speță, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art.61, 75, 90 Cod penal.

La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, nu sau admis careva erori, iar o pedeapsă orientată spre o limită aproape de cea minimă este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanța o găsește proporțională cu împrejurările și gravitatea infracțiunilor comise.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal lărgit consideră că, argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei, instanțele ierarhic inferioare și-au motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă proporțională faptei comise.

În speță, prin sentință inculpatului Felciuc Dmitri în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, adică în limitele sancțiunii și nu în alte limite decât cele prevăzute de lege, cum afirmă recurentul, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Din conținutul deciziei recurate, rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința.

În conformitate cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani. Excepție de la aceasta regulă, potrivit art.90 alin.(4) Cod penal fac doar infracțiunile deosebit de grave, excepțional de grave, cât și în cazul recidivei.

Instanța de recurs reține că infracțiunea de comiterea căreia Felciuc Dmitrii a

fost recunoscut vinovat și condamnat, prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, iar potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

La fel, Colegiul penal lărgit reține că, pedeapsa aplicată de instanța de fond este legală, întemeiată și stabilită în interiorul noilor limite stabilite prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, careva erori în acest sens nefiind constatate.

Totodată, Colegiul penal lărgit subliniază că, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, de comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, acesta la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.34-36), potrivit revendicării anterior a fost judecat însă antecedentul penal stins (f.d.32), potrivit caracteristicii la locul de trai se caracterizează satisfăcător și corect au considerat că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea Felciuc Dmitri este posibilă și prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind în privința acestuia un termen de probațiune de 1 an.

Pedeapsa penală, potrivit art.61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, însă executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, este firesc să se țină cont de aceia că practica judiciară demonstrează că aplicare formală a unor pedepse cât mai aspre generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a

pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma suspendarea condiționată înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite respectare condițiilor impuse de instanța de judecată.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că inculpatul anterior a mai fost condamnat, Colegiul penal lărgit reține că, antecedentele penale ale inculpatului Felciuc Dmitri sunt stinse, iar potrivit prevederilor art.111 alin.(3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Referitor la alegațiile acuzatorului de stat, precum că, instanța a admis dubla valență la interpretarea unora și aceluiași circumstanțe atenuante și anume - recunoașterea vinovăției, atât la diminuarea pedepsei, aplicând dispoziția art.364¹ Cod de procedură penală, cât și la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră că sunt nefondate, or, instanțele de fond au remarcat faptul că, inculpatul Felciuc Dmitri a recunoscut vina și astfel, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanțele ierarhic inferioare și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă proporțională faptei comise.

La caz, nu se constată vreun temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpatului Felciuc Dmitri, iar sancțiunea cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare, așa cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct.4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește de Colegiul penal lărgit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod,

să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2020, în cauză penală privindu-l pe *Felciuc Dmitri xxxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **09 decembrie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Guzun Ion